

VAN KLUSHUIS TOT KRINGLOOPHUIS

'De Apeldoornse oude huisjes' worden ze in de volksmond ook wel genoemd: charmante, vrijstaande huizen aan de rand van het centrum van Apeldoorn, die tussen 1910 en 1940 zijn gebouwd. Het is er vooral boven schipperen met de ruimte, zeker wanneer je vijf kinderen hebt - zoals Margreet en Cees Bunt. Toch vielen ze in 2005 als een blok voor het huis, dat ze in de tien jaren na de aankoop grotendeels eigenhandig helemaal naar hun zin hebben gemaakt.

Tekst: Linda van 't Land Foto's: Henny van Belkom

Het huis was een verschrikkelijk barre toestand toen we het voor het eerst zagen”, herinnert Margreet zich nog goed. “De huizenmarkt was in die tijd echter heel overspannen en we waren al een aantal jaren op zoek. We woonden destijds met ons gezin op het platteland net buiten Apeldoorn: heerlijk vrij, maar het begon ons tegen te staan dat we zoveel tijd kwijt waren aan het onderhouden van de buitenruimte. Ik was zeker twee uur bezig om alleen al het gras te maaien. Bovendien huurden we dat huis en we wilden graag iets kopen. We zochten daarom een koophuis in de stad Apeldoorn, maar het was verschrikkelijk moeilijk om ertussen te komen. Zodra iets op Funda kwam, was het direct verkocht. Toen dit huis op de markt kwam, wist ik zowaar een bezichtiging in te plannen maar moest zo snel schakelen dat ik die eerste keer alleen ben gaan kijken. Direct

‘Een grote verbouwing aangaan zoals deze is vooral de moeite waard wanneer je allebei handig bent en veel zelf kunt doen.’

na de rondleiding heb ik een bod gedaan en de volgende dag ben ik samen met mijn man gaan kijken. Ondanks de beperkte buitenruimte en erbarmelijke staat van het huis zagen we heel veel potentie.”

Originele details

Het huis staat op dat moment al een jaar leeg. Het is bewoond geweest door een oude dame met een oorlogstrauma.

“De tuin was compleet verwilderd en de schuur zat vol ratten. De houten vloer in de keuken was zo zompig, dat je er op en neer veerde. Het keukenblok kwam uit 1930 en de afzuigkap was niet meer dan een gat in het plafond. De tegeltjes achter het fornuis waren zó smerig dat we ze met geen vinger hebben willen aanraken. Toch zagen wij al tijdens de bezichtiging dat juist door die verwaarlozing veel originele en unieke aspecten van het huis bewaard waren gebleven. In de deuren zagen we honderden spijkertjes, waardoor we ervan overtuigd waren dat de oude paneeldeuren er nog achter zouden zitten. Het plafond was verlaagd met gipsplaten, waarachter wij de originele ornamenten vonden. Zwaar beschadigd weliswaar, maar gelukkig nog te restaureren. Ook de ensuite deuren in de woonkamer, glas-in-loodramen en de klassieke vitrinekast in de keuken waren nog aanwezig. Er kwamen

‘We noemen dit huis ook wel gekscherend ons kringloophuis. Vrijwel alles is tweedehands.’

buren bij ons kijken om te zien hoe hun huis er oorspronkelijk heeft uitgezien.” Negen maanden lang zetten Margreet en Cees alles op alles om het huis in zijn oude glorie te herstellen. “Cees reed na werktijd direct door naar Apeldoorn om daar tot ’s avonds laat te klussen. Ik heb in die maanden voornamelijk geschuurd en geverfd. Alle deuren waren rood met geel geverfd en het plafond was volledig verkleurd doordat de vorige eigenaresse rookte. We kochten het huis in januari en hoopten aanvankelijk dat we er in de zomervakantie in zouden kunnen. Tegen die tijd was het huis echter een nóg grotere puinhoop dan toen we het kochten. Pas vanaf de zomer konden we beginnen aan de opbouw en het werd uiteindelijk december voordat we zijn verhuisd.”

Zelf doen

Margreet heeft vrijwel meteen een duidelijk beeld van hoe het huis eruit moet komen te zien. “Ik ben creatief en teken bijvoorbeeld graag. Van veel ruimtes kon ik tekenen hoe we het wilden maken; mijn man kon dat vervolgens perfect uitvoeren. Hij kan hout bewerken, gleuven frezen, waterleidingen en elektra aanleggen. Een grote verbouwing aangaan zoals deze is vooral de moeite waard wanneer je allebei handig bent en veel zelf kunt doen. We hebben regelmatig gemerkt dat het tot vier keer duurder is om het werk te moeten uitbesteden. Ook wanneer je zelf gaat klussen is het overigens belangrijk een goede begroting te maken en daarbij een derde op te tellen voor onvoorziene kosten. Verbouwen valt altijd tegen! Het

is eigenlijk een vereiste om zelf of binnen je kring van familie en vrienden over het juiste gereedschap, het materiaal en de kennis te beschikken om niet volledig op de verbouwing van een huis leeg te lopen.”

Het plan is om zoveel mogelijk originele elementen in het huis te herstellen, maar tegelijkertijd wel comfort aan te brengen. “We hebben bijvoorbeeld de ramen vervangen door dubbel glas en daar door ons zelf ontworpen glas-in-loodramen tussen laten zetten. De oorspronkelijk afgesloten keuken hebben we uiteindelijk toch vanuit de woonkamer bereikbaar gemaakt, omdat dat praktischer is en je anders steeds door de gang moest waar geen verwarming is.”

Cees, die in zijn vrije tijd op professioneel niveau antieke muziekinstrumenten restaureert, weet veel elementen zoals vensterbanken en profielstukjes in de raamkozijnen in de originele stijl na te maken. Ook bouwen ze zelf op een strook tuin naast het huis, die vanwege de wind amper als tuin kan worden gebruikt en weinig privacy biedt, een aanbouw aan het huis met tegelijkertijd een grote veranda. “Dat is een van onze lievelingsplekken geworden: op een mooie zomeravond zitten we daar tot ’s avonds laat. Door de aanbouw en de veranda hebben we het gevoel dat de tuin groter is geworden, terwijl juist het huis er flink ruimer van geworden is. Een oude esdoorn in de tuin geeft de buitenruimte diepte en sfeer. In de tuin hebben we vijf jaar na de verbouwing van het huis nog een tuinhuis gebouwd met een kelder voor opslagruimte en een vide voor een tweepersoonsbed. Dit huis wordt regelmatig gebruikt als gastenverblijf voor vrienden uit binnen- en buitenland.”

Interieur

Het inrichten van het huis, in voornamelijk natuurlijke en pastelkleurige tinten, is een organisch proces geweest. “Ik maak veel dingen zelf, zoals gehaakte lampenkappen, ”

kussens en viltwerk”, vertelt Margreet. “Dat maakt je inrichting heel persoonlijk. Daarnaast snuffelen we graag in kringloopwinkels en op brocantemarkten in binnen- en buitenland. We noemen dit huis ook wel gekscherend ons kringloophuis. Vrijwel alles is tweedehands: we houden van die sfeer en van het hergebruik van spullen. Mijn man werkt door heel Nederland en stopt vaak even als hij ergens een kringloopwinkel ziet. Als hij iets leuks tegenkomt, krijg ik via WhatsApp foto’s doorgestuurd met de vraag of het iets voor ons is. Als gezin komen we bovendien graag in Frankrijk. Zodra ik weet waar we die zomer verblijven, zoek ik op internet op welke markten er in die periode zijn of waar de kringloopwinkels zijn gevestigd. Mijn man kan goed pingelen en we spreken allebei uitstekend Frans, dus het lukt vaak om met mooie schatten huiswaarts te keren. Inmiddels hebben we een grote auto met veel ruimte voor nieuwe aankopen, maar er heeft weleens een prachtig vloerkleed, dat we voor veertig euro op de kop konden tikken, opgerold als een pannenkoek tussen twee dakkoffers gelegen. Ook zat ik ooit als bijrijder met een enorme kroonluchter op schoot tijdens de terugreis naar Nederland.”

Hoewel Margreet regelmatig dingen in haar interieur verandert en erg van schilderen houdt, heeft ze vrijwel alle wanden nu wit gemaakt en denkt dat voorlopig ook zo te houden. “Ik heb weleens een ossenbloedrode wand in de woonkamer gehad, maar ik ben zo’n kleur gewoon heel snel zat. Ik weet nu dat ik de tinten zacht moet houden.” In een loods hoog in de Pyreneeën vond Margreet ooit een doos met de prachtigste rollen vintage behang. “Met veel zorg koos ik een motief uit en moest vervolgens vijftig cent afrekenen bij de kassa. Eenmaal terug op de camping kreeg ik spijt als haren op mijn hoofd dat ik niet meer rollen had uitgezocht. De volgende ochtend zijn we teruggegaan en besloot ik die hele doos met behang mee te nemen. De verkoper wilde er vijf euro

‘De grote veranda is een van onze lievelingsplekken geworden: op een mooie zomeravond zitten we daar tot ’s avonds laat’

voor hebben! Eén prachtig behangetje heb ik hier in de woonkamer gebruikt. De rest heb ik nog bewaard, misschien wel voor een volgend huis. Het is een grote droom van me om ooit nog eens een Bed & Breakfast te beginnen.”

Nog een keer?

Toch is het geen gemakkelijke beslissing om het huis in Apeldoorn achter te laten en elders opnieuw te beginnen. “Enerzijds willen we niet nog eens zo’n klushuis aanhalen. Het kost enorm veel tijd en energie om alles naar je zin te maken. Het is ook weleens aangenaam om die tijd en energie aan andere zaken te besteden. We hebben vrienden in Frankrijk en komen daar

graag; we hebben zelfs weleens geboden op een huis in Frankrijk dat we dan als tweede huis zouden gebruiken. En toch... als we het perfecte pand zouden vinden, gaan we er waarschijnlijk nóg een keer voor. Cees en ik hebben dezelfde smaak en weten dat we het kunnen. Het geeft uiteindelijk een heel voldaan gevoel om een huis helemaal naar je zin, je smaak en je woonwensen te maken. Dus: zeg nooit nooit. Misschien beginnen we nog wel een keer helemaal overnieuw!”

Wil je meer zien van het interieur van Margreet? Volg haar dan op Instagram: @gewoon.margreet.